

သင်္ဂြိုဟ်

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

ဘုရားပုဂံသင်္ဂြိုဟ်ကို သင်သည့် မုန်းဂျီ ငါစကား ကို သင့်နောက်၌ ပစ်ထားပါသည့်တတား။ ဆာလ် ၅၀:၁၇

မေ့မိမိ (၂၁)

၁၉၉၁

၂၁၁၃ ခုနှစ်

ဧပြီလ (၁၁၉၆ ပထမ အနုပညာရေးဦးစီးဌာန ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်)

နောက်ကျသော အိစတာပွဲတော်

ပြီးမှ ကျင်းပခွင့်ရတဲ့ ရုရှားနိုင်ငံသားတွေရဲ့ နောက်ကျမှတ်စားရတဲ့ အခွင့်အရေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူတဲ့ တမန်တော် သောမ ဟာ အသက်တာကို ဆင်ခြင်မိသွားပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တမန်တော် သောမ ဟာ အခြားတမန်တော်တွေထက် တစ်ပါတီနောက်ကျပြီးမှ အိစတာပွဲတော် (ယေရှုခရစ်တော် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း) ကို ကြုံတွေ့သွားခဲ့ရတဲ့သူ ဖြစ်လို့ပါ။

ယေရှုခရစ်တော် ရှင်ပြန်ထမြောက်သွားတဲ့နေ့ (အိစတာနေ့) ညနေပိုင်းမှာ တမန်တော်သောမ ဟာ အခြားသော တမန်တော်တွေနဲ့ အတူ ရှိမနေပါဘူး။ တမန်တော်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ ရန်သူတွေကို ကြောက်လို့ အခန်းထဲမှာ သော့ခတ်ပြီး နေတဲ့သင်္ချိုန်မှာ ယေရှုခရစ်တော် အခန်းထဲရောက်လာတဲ့ မြင်ကွင်းကို သောမ တွေ့မသွားခဲ့ပါဘူး။ ရှင်ပြန်ထမြောက်တဲ့ ယေရှုနဲ့ တမန်တော်တွေ ပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို သောမ မကြားခဲ့ပါဘူး။ ယေရှု ပေးသွားတဲ့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို သောမ “အာမင်” မခေါ်လိုက်ခဲ့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ တမန်တော် သောမ က အိစတာနေ့အရေးတွေကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့တာလဲ။ အကြောင်းရင်းကတော့ သောမ ဟာ စည်းစိမ်ခန်းထဲကို နောက်ကျမှ (တစ်ပါတီကြာမှ) ရောက်လာလို့ ခံ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ အကြောင်းအရာတွေကို ယောဟန် ၂၀: ၂၄- ၂၉ မှာတွေ့နိုင်ပါ တယ်။

အခြားသော တမန်တော်တွေက သောမ ကို ယေရှု ရှင်ပြန်ထမြောက် သွားပြီလို့ ပြောတာကို သောမ ကလုံးပဲ အယုံအကြည် မရှိခဲ့ပါဘူး။ နံဘေးတော် က လုံချက်ရာကို လက်နဲ့ မစမ်းမသပ်ရင် လက်ဝဲက သံချက်ရာကို မျက်စိနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မမြင်ရရင် လုံးပမယ့်နိုင်ဘူးလို့ အကြောက်အကန် ငြင်းခဲ့ပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာက အဲဒီနေ့ညနေမှာ နောက်ပိုင်းဘာတွေ ဆက်ဖြစ်သလဲလို့ အသေးစိတ် မဖော်ပြခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခန့်မှန်းချက်အရ နောက် တစ်နေ့ (တနင်္လာနေ့) မှာ တမန်တော်တွေဟာ ရှင်ပြန်ထမြောက်သွားတဲ့ ယေရှု အတွက် ပမ်းမြောက် ဝမ်းသာနဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ချီးမွမ်းနေကြလိမ့်မယ်။ ပျော်ရွှင်နေကြမယ် ဆိုတာ သေချာပါတယ်။ အဲဒီ အထဲမှာ သောမ ပါဝင်နေပေမဲ့ သူဟာ အခန်းထဲထဲ ချောင်ကျကျနေရာ တစ်နေရာမှာ ယိုင်ရင်း သူများတွေ ပျော်သလို မပျော်နိုင်ဘဲ ခပ်ကြောင်ကြောင် ဝူတူတူ အပူအယာယျနဲ့ စိတ်ရှုပ်ထွေးပြီး ထိုင်နေပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုနဲ့ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ဖြတ်ကျော်လာလိုက်တာ ယေရှု ရှင်ပြန်ထမြောက်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ကို ရောက်လာခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ယေရှု သေရာက ပြန်ရှင်လာပြီးတဲ့ နောက်တစ်ပါတီအကြာ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ သောမ အပါအဝင် တမန်တော်တွေ အားလုံးဟာ ခန်းမထဲမှာ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အခန်းထဲကို ယေရှု ရောက်လာခဲ့ပြီး သံသယဖြစ်နေတဲ့ သောမ ကို ကိုယ်ထင်ရှားပြခဲ့ပြီး “ယုံမှားခြင်း မရှိနှင့်၊ ယုံလော့” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အခါမှ သောမ က “အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား” ပဲလို့ တခွံတကြဲနဲ့ ဝန်ခံ ယုံကြည်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အိစတာပွဲတော် (ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း) ဟာ သောမ အတွက် တစ်ပါတီ နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ယေရှုက သောမ ကို “သင် ဟာ ငါ့ကို မြင်မှယုံတဲ့သူဖြစ်တယ်။ ငါ့ကို မမြင်ဘဲ ယုံတဲ့သူတွေဟာ ပိုပြီး မင်္ဂလာရှိ တယ်” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ “ယေရှု သခင်ကို ကျွန်ုပ် မြင်ရပြီ” လို့ အိစတာနေ့ မနက်စောစောမှာ မာဂဒလင်မာရီက ပြောခဲ့ပါတယ်။ “ငါတို့တွေ သခင်ယေရှုကို တွေ့မြင်ခဲ့ကြပြီ” လို့ အိစတာနေ့ ညပိုင်းမှာ တမန်တော်တွေက ပြောခဲ့ကြ တယ်။ တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလုရဲ့ မှတ်တမ်းထဲမှာ ယေရှုရှင်ပြန် ထမြောက်တာ ကို လူပေါင်း ငါးဆယ့် ယောက် မြင်ခဲ့ကြတယ် လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ယေရှု က “ငါ့ကို မမြင်ဘဲ ယုံတဲ့သူတွေဟာ ပိုပြီး မင်္ဂလာရှိတယ်” လို့ ပြောတဲ့စကားဟာ ဘယ်သူတွေကို ရည်ညွှန်းပြီးပြောတယ်လို့ ထင်ပါသလဲ။ ဒီလူတွေဟာ တခြားသူတွေမဟုတ်ပါဘူး။ အချိန်မှာ ယေရှု ခရစ်တော်ကို မျက်စိထဲ

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ခုနှစ်တုန်းက ကျွန်တော် (မူရင်းစာရေးဆရာ - ရယ်နရယ် ဂျွန်လာဆန်) အိစတာပွဲတော် (ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းပွဲတော်) ကို နှစ်ခါ တိတိ တက်ရောက်ကျင်းပ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမတစ်ခါ ကိုတော့ အင်္ဂလန်မှာ ရှိတဲ့ ကယ်တင်ခြင်းတပ် (The Salvation Army) အဖွဲ့သားတွေနဲ့ အတူ မဟာသောကြာကြီး နေ့နဲ့ အိစတာနေ့ တွေမှာ ကျင်းပဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ မော်စကို ကို ခရီးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာ တစ်ခါပြန်ပြီး အိစတာပွဲကို ထပ်ကျင်းပ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ - ရုရှားနိုင်ငံ မှာရှိတဲ့ ခရစ်ယာန် တွေဟာ အိစတာပွဲတော်ကို အရှေ့ပိုင်း အော်သိုဒေါ့ အသင်းတော်တွေရဲ့ ပြကွဲဒီဒီအရ ကျင်းပလေ့ရှိတာ မကြာခင် သူတို့ရဲ့ အိစတာပွဲတော်ဟာ အဲဒီနစ်မှာ အင်္ဂလန်က အိစတာပွဲတော် တွေထက် တစ်ပါတီနောက်ကျပြီးမှ ကျင်းပ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

တစ်နှစ်ထဲမှာ အိစတာပွဲတော်ကို နှစ်ခါ ကျင်းပဖြစ်သွားတဲ့ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ ထူးဆန်းတဲ့ အတွေ့အကြုံလေးတစ်ခု ခံစားလိုက်ရသလို တဆက်တည်းမှာဘဲ တခြား နိုင်ငံတွေထက်စာရင် အိစတာပွဲတော်ကို တစ်ပါတီနောက်ကျ

ရောင်ပေါက်အကျင့်နှင့်ယုံကြည်ခြင်း

ဝင်ရိုးတန်းတစ်ခုပေါက် ၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ယာ
ကိုယ်သန်ရာ အလေးတွေနဲ့ ...
အားပြိုင်လို့ကောင်းတုန်း ။

တစ်ခြမ်းက
ဖြူဖွေးသန့်စင် စာမျက်နှာတွေနဲ့
လှပသေသပ် စာအုပ်တစ်အုပ်
အတွင်းမှာတော့ ... သူ့တ ၊ ရသ ၊ အဘိဓမ္မာစကား
အသိ အလိမ္မာတရား ၊ သက်စမ်းရေ ၊ ဝိညာဉ်သီးပွင့်
ဝလာနတ္တိ ... နတ္တိ ...
ကျိုးအာသီး တစ်လုံးလို့ပ ။

ကျန် တစ်ဘက်က
စူးရှ သင်းပျံ ၊ ထူးကဲတဲ့ ရနံ့ ၊ ရသ ထူးတွေနဲ့
ဆူးတွေ ခြံရံတဲ့ ဌားရင်းသစ်တစ်လုံး
“ သာမည တွေကို ဇာချဲ့ပြီး ၊ လေစုတ်တံ မဝေ့ကြပါနဲ့။

အဓိက ကို မြင်တတ်အောင်
ကြည့်ကြစမ်းပါဈ” လို့ ၊
သူကထဲ အော်နေသေး ၊
အဖို့ ပန္နာပဲ ၊ အနှစ် ကလောင်စားမဲ့
ဘိုဟိုမီယံ (BOHIMIAN) ဝါဒီတစ်ဦး ။

ဧည့်သည်တော် နှလုံးသားတွေနဲ့
နေ့တိုင်းတော့ ရေသောက်နေကြတယ် ။
ဒါပေမဲ့ ... သူတို့နှစ်ဦးဟာ
ခန္ဓာ ဝိညာဉ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာရေးအတွက်
လက်ထဲက စွက် နဲ့ ရေကို
သန့်စင်ဖို့ မေ့ နေကြတဲ့
“ အယ်ဆိုင်းမား ” ဝေဒနာရှင် တွေဘဲလေ။
ဝင်းမြင့်ဦး (၃-၃-၂၀၀၃)

** “အယ်ဆိုင်းမား” (Alzheimer) = ဦးဇောက် မှတ်ဉာဏ် တစ်စတစ်
ချို့ယွင်းပြီး မေ့လျော့တတ်သည့် ရောဂါတစ်မျိုး ။

ချစ်တယ်မေမေ

ငိုကြွေးနေတယ် ၊ မေမေ့ ရင်သွေး
ဂလဲ့စား ဆိုတဲ့ ၊ အကြင်နာမဲ့တဲ့ ၊ အတ္တမာန်နဲ့
မချိုမဆန် နာကျင်မှုကြောင့် ၊ ဟစ်သံအော်သံ
ငရဲနန်းမှ ၊ လူတွေအကြား ၊ ပြေးရာလွတ်လမ်း
ရှာဖွေမတွေ့ ၊ ထွက်သက် ပြင်းပြင်း ၊ နေ မဝင်ခင်မှာ
နောက်ဆုံးခွင့်ပန် ၊ ဆုပုန်စကား ၊ ပြောခွင့်ရှိရင်
“ချစ်တယ် မေမေ” ပြောခဲ့ချင်တယ် ။

ခံစားနေတယ် ၊ မေမေ့ ရင်သွေး
ကူးစက်လွယ်တဲ့ ၊ S A R S ရောဂါဆိုးကြောင့်
ရှုံးကြောက်ထိတ်လန့် ၊ သွေးပျက် သက်ပျောက် ၊ ညည်းသံတွားသံ
ပြည်ငရဲမှ ၊ လူတွေအကြား ၊ ဘယ်သို့ ဆီသို့
ရှောင်ပြေးနိုင်ပါ့ ၊ ကြေလုနီးနီး ၊ နေ မဝင်ခင်မှာ
နောက်ဆုံး ဆုတောင်း ၊ နှုတ်ဆက်စကား ၊ ပြောခွင့်ရှိရင်
“ချစ်တယ် မေမေ” ပြောခဲ့ချင်တယ် ။

ကြေကွဲနေတယ် ၊ မေမေ့ ရင်သွေး
မွေးကင်းစမှ ၊ လူလားပြောက်အောင် ၊ ပျိုးထောင်ပြုစု
နောင်ဖို့ မေတ္တာ ၊ ဆပ်မကုန်နိုင် ၊ မွေးမေပေကို
စွန့်ထွက်ခွာခဲ့ ၊ စိတ်စေရာသို့ ၊ လိုက်ပါလွှင့်ပျော
ဒုက္ခကြုံမှ ၊ ကယ်ပူပါတဲ့ ၊ မွေးမေမေရယ်
မှားခဲ့သမျှ ၊ တိုးလျှိုးတောင်းပန် ၊ ပြောခွင့်ပြုရင်
“ချစ်တယ် မေမေ” ပြောခဲ့ချင်တယ်။ ။

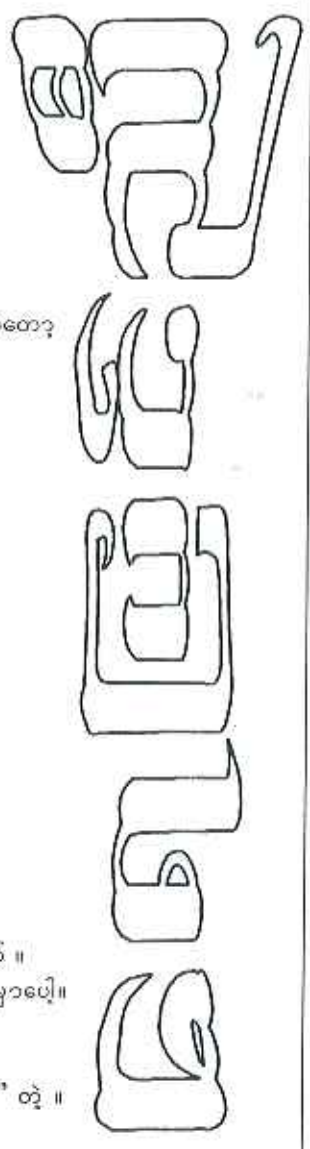
ငနင်အေမီထွန်း
(မိခင်များနေ့မှာ မိခင်များ အားလုံးကို ဘုရားသခင်
ကောင်းချီးပေးပါစေ)

ဇာပုဝါကို ကွဲအောင် ခွဲဖို့ ၊
အားမာန်ပြင်တဲ့ ကျွဲရိုင်း
လက်စုပ်သံကြောင့် မာန်ကိုမိ
တစ်ခါတစ်ခါ ...
ရောယောင်ပြီး လိုက် က မိတယ် ။

ပိန်းလွက်ကို ရေတိုက်သလို
ခေါင်းခါကာ အန်ထုတ်နေလေရဲ့ ၊
အမှန်ပါ ... ကမ္ဘာကို ရေလွှမ်းမိုးမယ် ပြောတော့
‘နောဇ’ က ခြိမ်းခြောက်သယောင် ၊
ခက်ပါတီ ။
ဖြစ်ကာမှ မှန်မယ်ဆို ...
နောက်ပြန်ရစ် ခလုတ် ရှိကောင်းပါရဲ့ ။

တစ်ဦးကို တစ်ဦး ချစ်ကြပါဆိုတော့
ကလေးလေးက စာရွက်ကို
အခါခါ လုံးချေကာရေး ၊
တုတ်ကောက်ကလည်း ‘တောက်’ ကို
အခါခါ ခေါက် ၊ ယုံတမ်းစကား
အခြောက်ခံ လှန်းထားကာမှ
တစ်ခါ တစ်ခါ ...
ကော်ဖီဆိုင် အပြန်မှာ ကျကျန်ခဲ့တယ် ။

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ...
ဒီအချိန်မှာ မိုးရွာရင်ကောင်းမယ် ။
နှစ်သစ် ကျော်လို့
နှစ်ဟောင်းကိုတောင် ပြန်ရောက်တော့မယ် ။
ကိုယ့်ဟာ မတုတ်တာကို ၊ ပြန်ပေးရတော့မှာပေါ့ ။
မနေ့က လူဆို ရယ်စရာ ။
ကိုယ်တော်က “ ငါ့ညီ တည်သောသူသည်
အသစ် ပြုပြင်သော အရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည် ” တဲ့ ။
မှူးဒါး

ကျွန်မရဲ့အမေ

တုန်း မရတဲ့ မေတ္တာ၊ မပြောင်းလဲတဲ့ မေတ္တာနဲ့ သားသမီးတွေကို ချစ်တဲ့ အမေ ။ “ ပုဂံလှသော လက်သည် ကမ္ဘာကို စိုးမိုးနိုင်၏ ”

“ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်စား သားသမီးများအား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် မိခင်များကို ဖန်ဆင်းထားသည်။ ”

ဒီစကားပုံတွေကို လူတိုင်းကြားဖူးမှာပါ။ ဒီစကားပုံတွေ မပုန်ပါဘူးလို့ ငြင်းဆိုတဲ့သူ ရှိပါသလား။ ကျွန်မကတော့ ဒီစကားပုံတွေမှန်တယ်လို့ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း အပြည့်အဝ ယောက်ခံပါတယ်။ အမေဟာ ကဗျာမဆန်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကြင်နာနဲ့လုံးသား အပြည့်ရှိပါတယ်။ အမေ့ရဲ့ ဆုတောင်းသံဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို လှမ်းခြံစေပါတယ်။ အမေ ဟာ ပုခုံးလက်နှစ်သစ် ဖေါက်လက်နှစ်လုံး အရွယ်ကတည်းက ကျွန်မကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ ဒီနေ့ထိအောင်ပါပဲ။ နို့ချိုတိုက်ကျွေးပြီး အသွေးအသားပေးခဲ့တဲ့ အမေ။ သားသမီးတွေအတွက် ရဲရဲရပ်ရပ်တည်ရဲတဲ့အမေ။ အမေဟာ ဘဝအတွက် အားပေးဖော်ပါ။

ဒီနေ့ စင်ကာပူမှာ SARS (ကူးစက်မြန် ပြင်းထန် အဆုတ်ရောင် ရောဂါ) ကြောင့်လူတွေ စိတ်ပူပန်၊ သောက ရောက်နေကြရတယ်။ မကြောက်တဲ့သူ မရှိဘူး။ ဘယ်သူမှ ဒီရောဂါဆိုကြီးကို မဖြစ်ချင်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ ကျွန်မ ခံစားလိုက်ရတဲ့ ဖျားနာဝေဒနာဟာ SARS လို့ လူတွေ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ ဖုန်းတွေနဲ့ ဆက်မေးကြတယ်။ ဆေးရုံတက် နေလားဟဲ့။ တကယ်တော့ ကျွန်မ သယ်ဆောင်ရုံမှလဲ မတက်ဘူး။ ဘာမှလဲ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေက ကျွန်မကို ကြောက်နေကြတယ်။ ကျွန်မ ကိုတွေ့ရင် ရောဂါကူးမှာစိုးလို့ မသိမသာနဲ့ နှာခေါင်းလေးတွေ ပိတ်သွား ကြတယ်။ ကျွန်မ စိတ်မိတ်ကျသွားတယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ Abdominal pain shock ရပြီး သတိလစ်သွားတယ်။ ကျွန်မရဲ့ Nursing Director ကအေ 995 (ဆေးရုံကား) ခေါ်ဖို့နဲ့ ဆေးရုံတင်ဖို့ လုပ်နေပြီ။ ကျွန်မ အသက်ရှုလို့ မဝဘူး။ work permit card ရှာမတော့လို့ ကျွန်မ ဆေးရုံမတက်လိုက်ရဘူး။ ဘုရားရှင်ရဲ့ အသွေးတော်က ကျွန်မကို ကွယ်ကာထားပါတယ်။ သတိရလာတော့ ကျွန်မ ချက်ခြင်း ရှင်းပြတယ်။ ဒါပေမဲ့ မယုံကြသေးဘူး။ အဆုတ်ရောဂါ (TB) အတွက် စစ်ဆေးမယ်တဲ့။ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်တော့။ ကျွန်မ စိတ်မိတ်က ကုန်း ကောက်လို့ မရအောင် အောက်ခုံးကို ကျသွားပြီ။ တိတိ pretest လုပ်တော့လဲ

သံသယ ဖြစ်စရာ ရောဂါလက္ခဏာကို တွေ့ရတာပဲ။ 'TTS' ကူးစက်ရောဂါ ဌာန မှာပြုရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ အမေ့ဆီကို ဖုန်းဆက်တယ်။ ဖုန်းထဲကနေ အမေ့ရဲ့ “ဟဲလို” လို့ပြန်ထူးလိုက်တဲ့ အသံဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အချို့မြန်ဆုံးသံလို့ ခံစားလိုက်ရတယ်။ အမေ့ကို ကျွန်မ ခံစားနေရတဲ့ ဂုဏ်အောင်အခဲတွေ ပြောပြတော့ အမေ့ရဲ့ အသံဟာ ဘာမထိ အာဇာနည် ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ “ သမီး ဘာဖြစ်နေလဲ၊ ဘာတွေ ခံစားနေရလဲ၊ အားမငယ်နဲ့ အမေ့ရှိတယ် ” တဲ့။ ရိုးစင်းတဲ့ စကားနဲ့ အားပေးတဲ့ အမေ့ရဲ့ အသံ။ “ တိတိ အဆုတ်ရောဂါဆိုတာ ဖြစ်ရင်လဲ ကုရင်ပျောက်တယ်။ စိတ်မပူနဲ့ သမီး၊ ဒီရောဂါကြောင့် အလုပ်က ပြန်ခိုင်းရင်လဲ ချက်ခြင်းပြန်လာနဲ့။ အမေ့တို့က သမီးကို ပြန်လာခိုင်းနေတာ ကြာလှပြီ ” တဲ့။ ကြည့်စမ်း ... ကုန်းမာ ရေးချိုတဲ့၊ ဂုဏ်ရောက်နေတဲ့ သမီးကို အားပေးစကားပြောတဲ့ အမေ့ရဲ့ အသံက ကျွန်မ အတွက် အားပေးတစ်ခွက်ပါ။ အကြင်နာအပြည့်နဲ့ လက်ကမ်းကြိုမဲ့ ကရုဏာရှင် အမေပါ။ ဒါကို ကျွန်မ ဘာနဲ့ တန်ဖိုးဖြတ်ရမလဲ။ တန်ဖိုးဖြတ်တတ်တဲ့ သူများရှိရင် တန်ဖိုးဖြတ်ပေးကြပါလို့ ကျွန်မပြောပါရစေ။

ကျွန်မ ဖုန်းဆက်တဲ့နေ့က “သံလွင်ခက် တနင်္ဂနွေနေ့” ဖြစ်တဲ့အတွက် အမေက ဘုရားကျောင်းသွားမယ်။ သမီးအတွက် ဆုတောင်းပေးမယ်။ ဘုရားရှင် က သမီးကို အသွေးတော်နဲ့ ကာကွယ်ပေးထားတယ်။ သမီး စိတ်မပူနဲ့ နေ့လို အားပေးခဲ့တယ်။ နောက်တစ်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ (၁၄-၄-၀၃) မှာ ကျွန်မ TTS ကို သွားတယ်။ အဆုတ်ရောဂါကုဌာနမှာ ကျွန်မ ဆေးအစစ်ခံတယ်။ မိတ်မုန်ရိုက်တယ်။ အားလုံးပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဆရာဝန်နဲ့ပြတယ်။ ဆရာဝန် က မေးတယ်။ မင်းဘာလို့ လာဆေးစစ်ခံတာလဲ၊ ဘာမှလဲမတော့ဘူး၊ မိတ်မုန်ထဲမှာ လဲ ဘာမှမပေါ်ဘူးလို့ပြောတယ်။ ကျွန်မလဲ ကျွန်မဖြစ်ပြီးခဲ့တဲ့ အခြေအနေတွေကို ရှင်းပြလိုက်တော့ ဆရာဝန်က Discharge ဆိုတဲ့ တုံးကြီးတစ်စုံ ကျွန်မရဲ့ Appointment card မှာထုပေးလိုက်တယ်။

ကျွန်မ လောက်ပျော်တဲ့သူ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိပါ့မလား။ မိခင်ရဲ့ ဆုတောင်း သံကို ဘုရားရှင်နားညောင်းတယ်။ အမေ့ရဲ့ အားပေးသံနဲ့ ဆုတောင်း ခြင်းကြောင့် ကျွန်မရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေအားလုံး ပျောက်ကင်းခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ တကယ်ပဲစားဖူးမှ သိမှာပါ ဆိုတဲ့အတိုင်း စာဖတ်သူရော ကျွန်မလို့ ခံစားနေပါသလား။ ဘုရားရှင်က အပ်နှံလိုက်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ သတိရနေတဲ့ အမေ့ဆီမှာ ခွန်အားတောင်း ယူလိုက်ပါ။ ငြိမ်သက်ချမ်းသာ ကျန်းမာခြင်း ခံစားရပါလိမ့်မယ်။ နှစ်သိမ့်စကား တွေကြားရပါလိမ့်မယ်။ အမေဟာ စိတ်ကျန်းမာရေး ဘဝတက်လမ်းကို ကူညီဖို့ အများကြီး အထောက်အကူ ပေးနေပါတယ်။ လောကမှာရှိတဲ့ အမေပေါင်းများစွာ နဲ့အတူ ကျွန်မရဲ့ အမေဟာလဲ အာဇာနည်အမေပါ။ အမေ တာပရပျော်ရွှင်ပါစေ။ လောကကို အလှဆင်နေကြတဲ့ အမေများအားလုံးကို ဘုရားသခင် ကောင်းချီး ပေးပါစေ။

ဒီလပိုင်း ခြင်္သေ့စင်္ကြံ မိန်းမကို စာအယ်သူတွေရသတည်း။ ထိုသို့သော မိန်းမသည် ဝတ္တရားထက် စေတိုးသော၍ ဆိုက်စေ၏။ ဝတ္တရားထက် ခြေထောက်၍ ဝေတ္တာထရားထားဖြင့် နှုတ်မြတ်ထင်၏။ ဝေဒီသုစိပ်သား ခြေထောက်ကို ခြင်္သေ့ထင်၏။ မျှင်ခြင်းစားတို့ စေးတင်၏။ သူ၏ သားသမီးဆိုသည် ထ၍ စာမိလို ကောင်းချီး ဝေးထင်ကြ၏။ သူ့အဖွဲ့ ခုး ၁၀၀ ၂၆-၂၀

မလေး(ဂျူလိုင်) * (ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရပ်မှန် သက်သေခံချက်) *
(၆ ၉ ချား ၉၅ ၀၈ ၆၀ ၀၀ ၅)

